

Al Vént ad Tramuntana e al Sól

Un dì, al Vént ad Tramuntana e al Sól i s è mis a cridàr: ùn al pretendéa da èsar piusè fòrt ad cl àltar. A n zèrt punt i à vist un viažadór gnir avanti inturtià int al sò tabàr. I dù alóra i à decìs che al più fòrt al saré stà quél ch'al saré stà bón da caàr via al tabàr a lì cl òm.

Al Vént ad Tramuntana l à tacà a supiàr fòrt, ma fòrt, sól che più l supiàa e più l òm al s inturtiàa int al tabàr. Ala fin, al póar Vént l à lasà lì d supiàr. Al Sól alóra l è saltà fóra e l à tacà a scaldàr: tant, ma csì tant, che al òm a g è gnèst cald e al s è cavà al tabàr. A cal punt la Tramuntana l'è stada custréta a darg la vitòria al Sól, parchè l è stà piusè fòrt che lé.